

Ved beslutningen meddeler rigsdagen sit samtykke til ovennævnte overenskomst m. v.

De vigtigste bestemmelser i den gamle dansk-britiske handelsoverenskomst af 24. april 1933 med senere ændringer er følgende:

Parterne indrømmer hinanden en række *toldbindinger*. Danmark opnår *mængdetilsagn for afsætningen* i Det forenede Kongerige af smør, æg, bacon og skinker samt fisk. Parterne indrømmer hinanden *meestbegunstigelsesbehandling*. Desuden indeholder overenskomsten bl. a. bestemmelser om gebyrer for handelsrejsende og om afgørelse af tvister om overenskomstens fortolkning samt forbehold vedrørende Grønland.

I en til overenskomsten knyttet protokol påtager Danmark sig forpligtelser med hensyn til indførsel fra Det forenede Kongerige af jutelærred til baconemballage, salt, salpeter og pergamentpapir. Protokollen indeholder endvidere bestemmelser om afsætning til Danmark af britisk jern og stål, hvorhos den tillægger Det forenede Kongeriges regering ret til at opsigte overenskomsten med 3 måneders varsel, hvis Danmarks indførsel af kul produceret i Det forenede Kongerige i noget år er mindre end 80 pct. af Danmarks totalindførsel af kul i det pågældende år. Endelig afstår man fra britisk side fra at påberåbe sig begunstigelser, som Danmark har tilstået Island alene.

Under *forhandlingerne i Annecy* i sommeren 1949 om Danmarks og en række andre landes tiltrædelse af protokollen af 30. oktober 1947 om midlertidig anvendelse af Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (General Agreement on Tariffs and Trade), er der mellem danske og britiske forhandlere opnået enighed om en række gensidige *toldnedsættelser og toldbindinger*. Da disse træder i stedet for 1933-overenskomstens toldbestemmelser, og da en række andre af denne overenskomsts bestemmelser som følge af ændrede forhold var blevet uden betydning, opstod under forhandlingerne naturligt det spørgsmål, hvorledes man skulle forholde sig med resten af 1933-over-